

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד
עורך: מנחם ברוד
י"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

ערוכים לחג

בתי חב"ד משלימים את ההיערכות לקראת החג. ברחבי הארץ ייערכו כמאתיים סדרים ציבוריים, ובהם ישתתפו עשרות אלפי יהודים. בתי חב"ד חילקו למשפחות נזקקות יותר ממאה וחמישים אלף חבילות מזון, ובהן מצות, יין ומצרכי מזון בסיסיים. זה למעשה מפעל 'קמחא דפסחא' הגדול בארץ. לקראת הפסח הפיק המרכז לעזרי שליחות מגוון עלוני הסברה על החג, הלכותיו ומצוותיו, לילדים ולמבוגרים, והם הופצו במאות אלפי עותקים.

תרופות כשרות

שירותי בריאות 'כללית' ו'מאונחת' פרסמו לקראת החג את רשימות התרופות הכשרות לפסח. אם תרופה כלשהי אינה כשרה לפסח, יש לבדוק עם הרופא אם יש תרופה חלופית כשרה. אם אין כזאת והתרופה חיונית - כדאי להיוועץ ברב. הרשימה מתפרסמת גם במרשתת.

יהדות אחת

מרכז ליב"ה מקיים בחופשת הפסח פעילות הסברה מיוחדת להנחלת התודעה בדבר הסכנה שבחלוקת רחבת הכותל ל'זרמים' ופריצת גדרי הגיור. תלמידי ישיבות ואברכי כולל מוזמנים לאיש דוכני הסברה בירושלים וברחבי הארץ. טל' 052-7028344.

זמני השבוע

נויורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:25	8:04	7:30	7:12
8:29	9:10	8:24	8:11

336 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שליחות
ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000
טל' 972-73-2480711 • פקס' 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
מודעות: טל' 3166532-053, דוא"ל: m3166532@gmail.com
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

יש עצה, לתת קפיצה

חג הפסח נושא את הכוח לקפוץ ולדלג על שלבים ותהליכים. לפעמים יהודי נדרש לקפוץ למים, ולא לחכות לתהליכי הבשלה איטיים

חג הפסח נותן כוח לעשות קפיצה מוצלחת (צילום: רובי קסטרו, walla)

בניאדם עושים שינויים בחיים, ואלה באים בדרך כלל בהדרגה, בתהליך איטי. דרוש זמן שהדברים יבשילו ויחדרו לתודעה, עד שנוצר שינוי ומפנה. זה גם תהליך יציב יותר.

אך לפעמים השינויים מתחוללים בדרמטיות, במעברים חדים ומהירים. בן-אדם מחליט לחולל שינוי בחייו, ופתאום לפנינו אדם חדש. לא היה כאן תהליך מדורג, אלא קפיצה לנקודה גבוהה יותר. האיש דילג על שלבים מייגעים וזינק בבת אחת למקום החדש.

לדלג קדימה

חג הפסח מסמל את הכוח הזה - לקפוץ ולדלג על שלבים ותהליכים. הדבר רמוז גם בשמו של החג - פסח מלשון פסיחה ודילוג. בחג הזה הקב"ה נמשל לצבי ה'מדלג על ההרים, מקפץ על הגבעות', וכך באה גם הגאולה ממצרים - רגע קודם לכן היו בני ישראל עבדים במצרים, שקועים במ"ט שערי טומאה, וברגע שאחריו יצאו לחירות וכבר היו שרויים במסע לעבר הר סיני.

גם בחיים הרוחניים אנו נדרשים לעיתים לחולל קפיצות. בדרך כלל טוב שדברים מתפתחים בהדרגה, צעד אחר צעד. ועם זה, לפעמים הדרך לחולל שינוי היא דווקא על-ידי קפיצה ודילוג על שלבים. יש מצבים וזמנים שיהודי נדרש לקפוץ בבת אחת למים, ולא לחכות לתהליכי הבשלה איטיים.

היתרון בתהליך ההדרגתי, שהוא מבוסס ומעמיק יותר. האדם אינו עולה למדרגה חדשה קודם שהוא עומד איתן על המדרגה הקודמת. ועם זה, התהליך האיטי הזה כובל אותו למדרגה התחתונה, ולא תמיד הוא מוצא כוחות לעלות למעלה. זה בדיוק המקום שבו צריכה לבוא הקפיצה, שמעלה אותו בבת אחת לעולם עליון יותר.

בקפיצות יש גם סיכון. אפשר ליפול ולמעוד,

ואפילו לשבור יד או רגל. לכן צריך לוודא היטב שיש לנו היכולת לקפוץ ושנדע לנחות ביציבות בנקודה הבאה. אבל זה סיכון מחושב, ובמצבים מסויימים ראוי לקבל אותו.

חג הפסח נותן לנו כוח לעשות את הקפיצה הזאת בהצלחה. כשם שהקב"ה שלף את בני ישראל בבת אחת מטומאת מצרים, כך הוא מסייע לכל אחד ואחת מאיתנו לדלג קדימה ולקפוץ למדרגה עליונה יותר, אף-על-פי שלא חשבנו כי אנו יכולים להגיע אליה.

חירות רוחנית

גם בחיי האומה אנו נדרשים לחולל 'קפיצה'. שנים אנחנו מדשדשים בכוח ושוקעים בו יותר ויותר. רוח ההתרפסות לפני העולם חדרה עמוק כל-כך, עד שרבים כבר אינם יכולים להעלות על הדעת התנהגות נורמלית של עם, שיוודע לעמוד על שלו, להיאחז בנחלתו ולהדוף לחצים המאיימים על שלומו ועל ביטחונו.

חג הפסח הוא הזמן לצאת לחירות גם במונח הזה. לזכור שאמנם "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו", אבל "הקב"ה מצילנו מידם". להפנים שארץ ישראל היא "נחלת עולם לעם עולם" ולא נועדה לשמש קלף במשא ומתן, כדי למוסרה חלילה לאויבינו. כדי ש'קפיצה' כזאת תתרחש נדרש שינוי גם בהיבט הרוחני-ערכי. כאשר נקלוט מה המשמעות של היותנו יהודים, נגיע ל'יציאה ממצרים' ולחירות אמיתית.

מעשה בשלושה יועצים

לא היסס להשמיע את דעתו החיובית על בני ישראל, גם כשנאלץ לשלם על כך בתפקידו ואף לברוח.

האמת תנצח

שלוש האפשרויות האלה עומדות במרוצת שנות הגלות גם לפני יהודים שזוכים לעמדות השפעה בקרב השלטונות. יש שהקרבה לשלטון מעוותת את מוחם וליבם, עד שהם יועצים לשלטון עצות כנגד עם ישראל. אחרים מעדיפים לשתוק, כדי שכל צד יוכל לפרש את שתיקתם כרצונו. ויש המעדיפים להסכים למזימות הרעות, במחשבה שבהישארותם מקורבים לשלטון אולי יוכלו לעזור ליהודים בעניינים אחרים.

מלמדת אותנו הגמרא כי הדרך הנכונה, שעליה ניתן השכר הראוי, היא דרך האמת של יתרו: לומר את האמת, בלי פשרות, גם אם אמירת האמת תחייב אותם לאבד את משרתם ואף לברוח. סופה של האמת לנצח, ובזכות הדבקות באמת נצא מן הגלות בקרוב ממש.

(התוועדות פורים תשל"א, סעיף טד)

חשב על טובתה האמיתית. טובת מצרים דווקא היא המחייבת שלא לפגוע בבני ישראל, שכן "כל הנוגע בהם כנוגע בבת עינו!" כמי שהיה "יודע דעת עליון" היה על בלעם לדעת שהעצה הטובה ביותר לפרעה היא שלא לפגוע בבני ישראל, מפני שפגיעה בהם תגרור פגיעה קשה במצרים. אלא שבלעם העדיף לרצות את פרעה מלדאוג לטובת העם המצרי.

חומרת השתיקה

הטענה כלפי איוב היא על עצם השתיקה: למה שתקת?! הלא בהשגחה פרטית נתמנית יועץ לפרעה, וצריכה להיות כך התקיפות לומר את דעתך. אם אין אתה מסוגל להשמיע את דעתך בתקיפות - התפטור! השתיקה גרועה מהבעת עמדה שלילית, שכן דעתך יכולה להתפרש על ידי כל צד כתואמת את רצונו.

לעומתם, יתרו ראה כיצד חבריו נוהגים, והיה יכול להימנע מלדבר בשבחם של ישראל, שכן ממילא היה בעמדת מיעוט. ואולי היה יכול לחשוב שעדיף להישאר יועץ של פרעה ולסייע לעם ישראל בדברים אחרים. אך לא! יתרו

הגמרא מספרת כי המזימה להפוך את בני ישראל לעבדים נתקבלה בהתייעצות שעשה פרעה עם שלושה מיועציו - בלעם, איוב ויתרו. הגמרא מספרת: "בלעם שיעץ לפרעה - נהרג; איוב ששתק - נידון בייסורים; יתרו שברח - זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית".

הסיפור מעורר כמה שאלות. לכאורה למה נענש בלעם, והלא הוא מילא את תפקידו נאמנה כיועצו של פרעה. אין הוא יועץ של בני ישראל, אלא יועץ של מצרים, ולה היה חשש אמיתי מההתרבות של בני ישראל. במקום להעניש את בלעם, היו צריכים לתגמל אותו על נאמנותו לפרעה ולמצרים.

עצה מזיקה

שאלה דומה נשאלת בעניין איוב, שנענש בייסורים על שתיקתו. הלא הוא לא אמר דבר שלילי על בני ישראל, אלא שתק. "איוב ששתק" - אומרת הגמרא, ומזה משמע שהבעיה היא בעצם השתיקה. וכי השתיקה חמורה כל-כך?

הסבר הדברים: הטענה כנגד בלעם לא הייתה על שדאג לצרכיה של מצרים, אלא על שלא

אמרת השבוע

והיא שעמדה

פעם אחת בחג הפסח השמיע יהודי באוזני רבי ישכר דב רוקח מבעלזא אמרה בשם רבי מנחם מענדל מוורקא:

מדוע בשעה שאומרים 'והיא שעמדה' נוהגים לכסות את המצה ולהגביה את הכוס, והלא המצה היא מדאורייתא ואילו היין הוא מדרבנן בלבד? אלא רוצים ללמדנו שהשמירה על כל קוץ ותג של מנהג יהודי - "היא שעמדה" לאבותינו ולנו".

הרבי מבעלזא נהנה מאוד מהאמרה ואמר לבנו, הרב מבילגורי: "יש לשמור וליקר אמרה זו, ומותר לרשום אותה בחול המועד, כדון 'דבר האבד', שלא תשתכח".

פתגם חסידי

"התורה מצווה: 'בערב תאכלו מצות'. 'בערב' הוא גם מלשון ערבות ומתיקות. יש לאכול את המצות במתיקות נפשית" (רבי שלמה מרדומסק)

פסח | מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף

מן המעיין

במה מתחילים

בכתבי האר"י נאמר: "הנהור מ'משהו' חמץ בפסח מובטח לו שלא יחטא כל השנה". מי שבטוחים בו שלא יחטא כל השנה, מסייעים לו מן השמים שלא ייכשל ב'משהו' חמץ.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

אמונה בהשגחה פרטית

משמעותו של חג הפסח היא שעל היהודי להאמין בהשגחה פרטית. גם כאשר שרויים במצבים הקשים ביותר צריך שיהיה ביטחון אמיתי בה' יתברך, שהוא שומר ישראל, כי הנהגתו של הקב"ה עם ישראל היא למעלה מן הטבע.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

לא אחד בלבד

"שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו" (מן ההגדה). ה"לא אחד בלבד", החיסרון הזה שלא הייתה אצלנו אחדות, הוא ש"עמד עלינו לכלותנו" וגרם תמיד לכל צרותינו.

(שפת אמת)

גבורה שבחסד

"ועבר ה' לנגוף את מצרים" (שמות יא, כג). שם "הויה" הוא מידת החסד והרחמים, ובכל זאת נאמר: "ועבר ה' לנגוף את מצרים". כי מכת בכורות הייתה מבחינת 'גבורה שבחסד', כמשל האב שמתוך אהבתו לבנו מכה את שונאו.

(אור תורה)

רכוש אחרי היציאה

"ואחריכּן יצאו ברכוש גדול" (מן ההגדה). רק לאחר שיצאו משם נתנו להם את הרכוש הגדול, כי אילו נתנו להם אותו מוקדם יותר, לא היה להם עוד חשק לצאת ממצרים.

(אמרי חן)

גלות וגאולה ברוחניות

גלות מצרים ברוחניות משמעותה שהנפש הבהמית מכתרת את הנפש האלוקית, עד שזו אינה יכולה להתבטא. יציאת מצרים משמעותה שהנפש האלוקית פורצת את כל המצרים.

(ספר המאמרים קונטרסים)

חישב וניכה

"שהקב"ה חישב את הקץ" (מן ההגדה). הקב"ה חישב וניכה מן הגלות את המספר 'קץ' (190), וכך במקום ארבע מאות שנה נמשכה גלות מצרים מאתיים ועשר שנים בלבד.

(חזון למועד)

גאולה בחוזק יד

"בחוזק ביד הוציאנו ה' ממצרים" (שמות יג, ד). היציאה ממצרים בחוזק יד לא הייתה מכוונת נגד פרעה בלבד, אלא גם כלפי אלה מישאל שרצו להישאר במצרים. גם בימינו יציאת הקב"ה את עם ישראל מ'מצרים', גם נגד רצונם של מי שרוצים להישאר בגלות.

(הרבי מליובאוויטש)

חבילה מסתורית

קשים היו חיי היהודים בימי השלטון הקומוניסטי בברית המועצות, ובהתקרב חג הפסח התעצמו הקשיים. האתגר הגדול ביותר הוא, כמובן, אפיית מצה שמורה.

בסמרקנד שבאוזבקיסטן התגבשה בשנות מלחמת העולם השנייה קהילה חסידית גדולה, שניהלה חיים יהודיים במחתרת. הם התקבצו ובאו מרחבי ברית המועצות, ואליהם הצטרפו פליטי מלחמה מפולין וממדינות שכנות.

אחרי המלחמה הצליחו רבים מהם לצאת מברית המועצות, אולם משפחות רבות נותרו כלואות מאחורי מסך הברזל. למרות כל הקשיים התעקשו החסידים לקיים את הפסח כהלכתו.

הם הצליחו להשיג חיטים שלא נשטפו במים. איתרו טחנת קמח מחוץ לעיר, שהייתה בבעלות ממשלתית, אולם תמורת שוחד גוון ניאות המפעיל לאפשר להם לטחון את הגרגירים ולהפיק קמח מהודר.

שעות רבות עמלו לנקות את אבני הריחיים הענקיות מן הקמח שהצטבר בחריציהן. אחד החסידים, שהיה בונה תנורים מקצועי, הביא מבער להשלמת תהליך ההכשרה, ולא נחה דעתם עד שטחנת הקמח הייתה מהודרת לפי כל החומרות.

אפיית המצות הייתה מסכת לעצמה. המאפיות נבנו בבתים פרטיים, ונדרשה יצירתיות כדי לעמוד בדרישות ההלכתיות המחמירות.

בכל שנה הצליחו החסידים לייצר כמות מצומצמת של מצות, והן נאכלו בחרדת קודש. אחד החסידים המבוגרים טען שיש להעדיף בחלוקת המצות את הצעירים, על-פי דברי זוהר שמצה היא 'מאכל האמונה', ומן הראוי שהצעירים יאכלו את המצות, כדי להנחיל את ערכי האמונה לדור הבא...

שנה אחת, אחרי שכל ההכנות לפסח עברו בשלום, אירעה תקרית בלתי צפויה, שהייתה קרובה לסבך את החסידים בצרות צרורות. הכול החל כאשר החסידים קבעו לקיים תפילות במניין בביתו של ר' רפאל חודידייטוב, חסיד מקומי. זה כבר היה אחרי מותו של הצורך סטאלין. רדיפות הדת פחתו במקצת, ואולם התכנסות דתית עדיין הייתה סכנה גדולה.

רגליים. סיפורי עלילות הדם מן העבר צפו בזיכרונה. זה ודאי ילד נוצרי שהיהודים הרגו כדי להשתמש בדמו לאפיית המצות, חשבה בבעתה.

היא מיהרה להזעיק את המשטרה ודיווחה על חשדה. ר' רפאל חודידייטוב לא ידע מאומה מכל ההמולה. הוא נכנס לביתו והניח את ספר התורה בארון הזכוכית שבסלון הבית.

פתאום התפרצו אל חצר הבית בלשים בבגדים אורחיים, ואליהם התלוותה הגויה המלשינה. הם ראו את בנו של ר' רפאל, ושאלו אותו היכן הזקן שנכנס אל הבית זה עתה. הבן חשש שאביו שרוי בסכנה, ומיהר להיכנס ולהזהירו שיימלט על נפשו.

אלא שהשוטרים הקדימו אותו ונכנסו עמו אל הבית. הגויה זיהתה מיד את החשוד, והשוטרים עצרו את ר' רפאל והחלו לעשות חיפוש בבית. "מה אתם מחפשים?", שאל בחרדה, אולם הללו לא השיבו לו דבר אלא הוסיפו להפוך את תכולת הבית בחיפושים אחרי ה'גופה'.

פתאום הבחינה הגויה בחבילה החשודה המונחת בארון הזכוכית. "הנה, זה כאן!", קראה בהתרגשות והצביעה לעבר הארון. השוטרים נטלו בזהירות את החבילה ואטאט החלו לפתוח אותה. למרבה הפתעתם לא גופה ולא ילד נגלו לנגד עיניהם, אלא יריעת קלף...

המתח הופר באחת. ר' רפאל הסביר לשוטרים שהיום חל יום השנה לפטירת אביו, ואצל יהודים נהוג לקרוא ביום הזה מתוך ספר תורה. עדיין היה חשש מפני תגובתם, אך השוטרים העדיפו שלא להתעסק עם יהודי זקן זה ועזבו אותו לנפשו, נבוכים מחשד השווא ומההתפרצות המיותרת לביתו.

בנו של ר' רפאל החליט לנצל את ההזדמנות, והחל לגעור בשוטרים ולנזוף בהם על הבהלה שגרמו לאביו. "יש לי קשרים עם ראש העיר, ומיד אתקשר אליו ואדאג שיפטר אתכם", איים עליהם. השוטרים נבהלו. הם החלו להצטדק, והסבירו שבאו בעקבות קריאת השכנה. הם ביקשו את סליחת בני הבית, ועזבו מיד את המקום.

גם החסידים למדו לקח מן הסיפור. בכאב רב נאלצו לנסר את עצי החיים, כדי שהללו יבלטו פחות, אף שהדבר הקשה את ביצוע ה'הגבהה' של הספר אחרי הקריאה. בהעברות הבאות אף הקפידו לעטוף את הספר באופן שייראה כילד חי עטוף בשמיכה...

(על-פי 'סמרקנד', מאת ר' הלל זלצמן)

כדי להסתירו מעיני העוברים והשבים, ועצר מונית כדי להוביל את הספר לביתו. כאשר הגיע לכתובת מגוריו ירד מן המונית, ולא הבחין באחת השכנות שבדיק עמדה בחצר וראתה את החבילה המזוהה שבידו.

חשדה התעורר. צורת החבילה נראתה בעיניה כגופת ילד. מוטות עצי החיים של ספר התורה נדמו בעיניה לשת

לצורך התפילות נדרש ספר תורה, ומאחר שבכל פעם התקיים המניין בבית אחר, נאלצו החסידים לטלטל את ספר התורה. כל העברה הייתה מלווה חשש, שמא יבחין אימי בספר וילשין לשלטונות.

ר' רפאל יצא לדרך כדי להביא את ספר התורה לביתו. הוא בא לבית שבו החזק הספר, עטף אותו בשמיכה,

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

העולם נלחם ברע

גאולת מצרים משמשת דגם של הגאולה האמיתית והשלמה, כפי שנאמר (מיכה): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". גם מרכיביה הרבים של גאולת מצרים אינם אלא הארה מאותם עניינים כפי שיהיו בגאולה העתידה.

אחד הדברים הללו קרה ערב היציאה ממצרים, כאשר בכורי מצרים תבעו מאבותיהם ומפרעה לשלח את ישראל, וכשהללו סירבו "עשו עמם הבכורות מלחמה והרגו מהם הרבה". על כך נאמר: "למכה מצרים בבכוריהם" (כפי שמבואר בשולחן ערוך אדמו"ר זקן, תחילת סימן תל).

הגויים מסייעים

נס מיוחד זה מבטא נקודה פנימית מרכזית בכל עניין הגאולה ממצרים. שכן היה חשוב לא רק לצאת ממצרים, אלא גם להעביר את הרע מן העולם, ועד לשלמות הדבר, כאשר הרע עצמו מתהפך לטוב. התהפכות זו של החושך לאור באה לידי ביטוי מיוחד ב"למכה מצרים בבכוריהם" דווקא. כאן בכורי מצרים נלחמו למען בני ישראל. הבכורים מסמלים את תוקפה וחוזקה של מצרים, והנס שקרה כאן הוא, שהתוקף והחוזק של מצרים הוא עצמו נלחם במצרים, כדי שישלחו את בני ישראל.

זו השלמות של התהפכות החושך לאור, כדוגמת השלמות שתהיה לעתיד לבוא, שאז "לילה כיום יאיר". גם בגאולה הקרובה יבואו הגויים ויסייעו ליהודים למלא את ייעודם, כפי שנאמר (ישעיה סא, ה'): "ועמדו זרים ורעו צאנכם, ובני נכר – איכריכם וכורמיכם". ומה נעשה אנחנו? ממשיך הנביא: "ואתם – כוהני ה' תיקראו, משרתי אלוקיני ייאמר לכם". כאשר העולם כולו יגיע לתיקונו, ימלאו גם הגויים את תפקידם והם עצמם יסייעו לעם ישראל לעסוק בתורה ובמצוות ויילחמו למען ביעור הרע מן העולם.

גם קיבוץ הגלויות יתייחד בסיוע שהגויים עצמם יושיטו לו. וכך נאמר (ישעיה ס"ז): "והביאו את כל אחיכם מכל הגויים מנחה לה". מפרש הרד"ק שהגויים, כשישמעו על נפלאות הגאולה, "יביאו ישראל... מלובשים בגדי תפארת ורוכבים בסוסים וברכב". במדרש (שוחר טוב פז) נאמר: "עתידין אמות העולם להביא דורות למלך המשיח. וכיוון שהם באים אצל מלך המשיח, הוא אומר להם: יש בינכם ישראל? הביאו אותם לי... משפחות של ישראל הביאו לי".

גאולה בשלום

זה גם אחד ההסברים להדגשה שהמשיח יהיה "מזרע שלמה", שכן שלמה המלך מסמל את כניעתו של העולם אליו, ולכן שלום היה בימיו. המלך המשיח יזכה ל"ונחה עליו רוח ה', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה וגו'" (ישעיה יא, ב), ויהיה חכם גדול אף משלמה המלך (כפי שהרמב"ם אומר בהלכות תשובה פרק ט, הלכה ב: "אותו המלך שיעמוד מזרע דוד בעל חכמה יהיה יותר משלמה"); ובכוח חכמתו העצומה ורוח ה' שתנוח עליו, יביא לידי היכנעות אומות העולם לפניו בלי מלחמה ושפיכות דמים (חוץ מרשעים מסויימים שבהם יצטרך המשיח להילחם).

כאשר יתגלה המלך המשיח יכירו לא רק היהודים בגדולתו העצומה וברוח ה' המפעמת בו, אלא גם הגויים יתבטלו לפניו ויקבלו עליהם את מרותו. הללו יחושו באור הגדול הבוקע ממנו, ויכירו בהיותו מגדלור של צדק ויושר לאנושות כולה. לכן יסייעו לו בפעולותיו ובוודאי לא יעמדו בדרכו.

ואכן, כאשר עם ישראל עוסק בענייני התורה והמצוות במסירות נפש, בלי להתרשם מכל העולם שמסביב – כשם שבני ישראל במצרים לקחו את השה בלי לחשוש מתגובת המצרים – בא הנס, שהעולם עצמו נלחם למען גאולת ישראל.

עושה סדרים בעיניים עצומות

הלב הקולקטיבי

אך פרויקט הדגל שלו הוא הסדרים הציבוריים. "בכל שנה אנחנו מחלקים לקהילת הזקנים חוברת מיוחדת, ובה פירוט כל הסדרים הנערכים ברחבי הארץ". הוא עומד בקשר עם כל הגופים, מאמת את הפרטים, וגם מעודד גורמים רבים להזמין זקנים לסדר ציבורי שיתאים להם.

על פי הנתונים שבידו יש בארץ כמאתיים וחמישים סדרים ציבוריים, ביותר ממאה וחמישים ערים ויישובים. הוא מציין בהתלהבות את שליחי חב"ד: "חב"ד מארגנת את מספר הסדרים הגדול ביותר. שלוחי חב"ד הם הלב הקולקטיבי של עם ישראל. הם עושים עבודת קודש בפסח ובכל ימות השנה. אני רואה עד כמה חב"ד נותנת, תורמת, מעודדת. שלוחי חב"ד הם מאוד ייחודיים בפעילותם."

לשאל ולהתעניין

כדי לעשות את עבודתו איבגי נעזר בטכנולוגיה: "יש לי תוכנה מיוחדת שעוזרת לי לקרוא ולכתוב, ובאמצעותה אני מתכתב עם גופים ואנשים". להערכתו, יותר מעשרת אלפים זקנים מוצאים בכל שנה סדר ציבורי, בזכות עבודתו. "בליל הסדר אני חושב על כל הזקנים שיושבים

כבר בחנוכה החל אברהם איבגי (63), תושב רמות שבירושלים, להתארגן לקראת הפסח. חמישה חודשים הוא עובד כדי לאפשר לציבור הזקנים בארץ להשתתף בסדרים ציבוריים. מי שאינו מכיר אותו מקרוב נדהם לגלות שלמעשה הוא עיוור. "נעשיתי עיוור בעקבות פגיעה בזמן הלידה", הוא מספר. "אני רואה רק אור וחושך ודמויות מטושטשות, בלי יכולת לזהותן".

בילדותו למד בבית חינוך עיוורים ובהמשך למד באוניברסיטה, שבה סיים את לימודיו בתארים אקדמיים. הוא הקים בית נאמן בישראל וזכה לגדל שני ילדים. כיום הוא סב לשלושה נכדים.

התנדבות כפולה

שלושים ושתיים שנה איבגי עובד במשרד הרווחה. הוא התחיל כטלפן ובהמשך התקדם בעבודתו. כיום הוא מרכז פעולות התנדבות למען קהילת הזקנים בארץ. "הרבה אנשים, שאני בקשר איתם עשרות שנים, יופתעו לגלות שאני עיוור", הוא מחייך.

את תפקידו הוא מגדיר כך: "לרתום את הזקנים למען הקהילה ולרתום את הקהילה למען הזקנים. ההתנדבות הכפולה חשובה מאוד לשני המגזרים". בין השאר הוא מארגן את 'חודש הזקן', שבו ארגונים ציבוריים מקיימים פעילויות למען הזקנים במחירי עלות.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

פסח שחל בשבת

שאלה: מה הן ההלכות המיוחדות כשפסח חל בשבת?

תשובה: את ה'זרוע', שנוהגים לצלותה מעט באש, יש לצלות מערב שבת. המשתמשים למרוח בשורש חזרת צריכים לטחנו מבעוד יום. לאחר הטחינה יש לאחסנו בכלי סגור.

המשתמשים בחסה שמורה מחרקים יכולים להסתפק בשטיפה בלבד, ואפשר לעשותה גם בשבת. חסה רגילה יש לנקות מבעוד יום מחרקים (שפשוף כל עלה ב'ליפה' עם דטרגנט סטילי או נוזל לניקוי כלים, בריכוז דומה להדחת כלים; שטיפת העלים היטב במי ברז ובדיקה חזותית כנגד חלון מואר - לא כנגד השמש - לוודא שאין עליהם כתם כהה כלשהו). אחרי הבדיקה יש לייבש את החסה, ולאחסנה במקרר או בשקית ניילון סגורה.

מי מלח יש להכין מבעוד יום. מי ששכח - יכין רק את ההכרחי לטיבול, בריכוז נמוך.

לחרוסת נהוג להוסיף מעט יין, ויש לעשות זאת מבעוד יום. מי ששכח, ייתן תחילה את היין בכלי, יניח בו את החרוסת, ייצור עיסה דלילה, ויערבב אותה בידית הכפית.

שאלה: כיצד מקיימים מצוות 'ביעור' בין של שביעית?

תשובה: את זמן ביעור היין (והענבים וכו') קבעו חז"ל לחג הפסח. בשבת ובחג יש בעיה להפקיר. לכן מי שברשותו כמות של יין (גם של 'אוצר בית דין') העולה על הדרוש לכל אחד מבני ביתו לשלוש סעודות, צריך להוציא את היין מרשותו לפני פסח, ולהפקירו לפני שלושה אנשים (שיכולים להיות מידידי. אחר-כך הוא רשאי לחזור ולהכניס את היין לרשותו, ולהשתמש בו בקדושת שביעית). אם הוא מחזיר את היין לרשותו, יכוון שלא לזכות בו עדיין, עד סוף חג הפסח, שהוא סוף זמן הביעור.

שגם הזקן יהיה בסדר. אברהם איבגי

בכבוד בסדר ציבורי. זה נותן לי סיפוק אדיר". הוא קורא לציבור להתעניין אצל הזקנים שבסביבה היכן הם חוגגים את הסדר. "אל תצאו מהנחה שיש להם מקום מסודר. תופתעו!", הוא מדבר מניסיונו הרב.

אחד הסיפורים שנחרתו בזיכרונו הוא על אישה מבוגרת שסיפרה כי הסתכסה עם ילדיה ואין לה מקום להיות בו בסדר: "דאגנו לשבץ אותה בסדר ציבורי, אך לקראת החג היא הודיעה על ביטול. ביררנו מה קרה והיא סיפרה שכשילדיה שמעו שהיא תהיה בסדר ציבורי, חשו שלא בנוח וחידשו איתה את הקשר..."

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1:718-6041020

ספר נהדר לחג

הכרך השני של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע'

70 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 352 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1:718-6041020

